

Republika Hrvatska
Upravni sud u Splitu
Split, Put Supavla 1

**PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA
376 HAKOM**

Primljeno: 01.12.2022., 08:43:51 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/19-01/160	376-08	
Urudžbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-22-12	0	

d3158853

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Splitu, po sutkinji tog suda Sandi Crljen Ivančić, uz sudjelovanje zapisničarke Nataše Rogošić, u upravnom sporu tužitelja protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, R. Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja pora između korisnika poštanskih usluga i davatelja poštanskih usluga, bez održavanja rasprave, 26. rujna 2022.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja radi poništenja rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/19-02/52, URBROJ: 376-04-20-9 od 14. srpnja 2020. godine.

Obrazloženje

- Osporenim rješenjem Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (dalje – tuženika) KLASA: UP/I-344-08/19-02/52, URBROJ: 376-04-20-9 od 14. srpnja 2020. godine, odbijen je kao neosnovan zahtjev za rješavanjem spora, korisnika (dalje – tužitelj) s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, u vezi necjelovito obavljene ugovorene usluge preporučene pošiljke broj: HR, (točka 1. osporenog rješenja), dok je točkom 2. osporenog rješenja zahtjev za rješavanjem spora korisnika s davateljem poštanskih usluga odbačen kao nedopušten.
- Osporeno rješenje doneseno je u ponovljenom postupku nakon što je presudom Upravnog suda u Splitu poslovni broj: Usl-416/19-10 od 26. srpnja 2019. poništena odluka tuženika, KLASA: UP/I-344-08/19-02/106, URBROJ: 376-04-19-4 od 15. srpnja 2019. te je predmet vraćen na ponovni postupak.
- U tužbi tužitelj u bitnom prigovara kako je osporavana odluka tuženika donesena uz pogrešno i nepotpuno iznošenje činjeničnog stanja i uz pogrešnu primjenu materijalnog prava jer je presudom Upravnog suda u Splitu posl. broj Usl-416/19-10 od 26. srpnja 2019. poništena nezakonita odluka tuženika KLASA: UP/I-344-08/19-02/52, URBROJ: 376-04-19-4. budući je istom utvrđeno, kako je zainteresirana strana obavila necjelovitu uslugu iz razloga što je predmetna pošiljka isporučena u poštanskom uredu, a ista je trebala biti tužitelju dostavljena na njegovoj kućnoj adresi tijekom postupka druge dostave, koju zainteresirana strana uopće nije pripremila niti organizirala već je isključivom aktivnošću tužitelja predmetna pošiljka

zaista bila uručena primatelju. U odnosu na odbacivanje zahtjeva tužitelja kojim je zatraženo utvrđivanje odgovornosti djelatnika zainteresirane osobe zbog utvrđenih nezakonitosti u ovoj pravnoj stvari, kao i mnogobrojnih ostalih istovjetnih nezakonitosti vezanih za druge pošiljke zainteresirane osobe, tužitelj navodi da je Upravni sud u Splitu poništio i taj dio izreke u odluci tuženika i ukazao mu da je isključivo tuženik, sukladno članku 59. stavku 1. Zakona o poštanskim uslugama (Narodne novine, broj: 144 12. 153 13. 78/15 i 110 19, dalje - ZPU) nadležan za provođenje inspekcijskog nadzora nad cjelokupnom primjenom ZPU-a, pa tako i u odnosu na nezakonito postupanje zainteresirane osobe. Tužitelj posebno ističe da se tuženik nije žalio Visokom upravnom sudu protiv presude Upravnog suda u Splitu nego je u ponovljenom postupku, opet za istu poštansku uslugu utvrdio da je ipak obavljena cjelovito, dok je pravomoćnom presudom istog suda svoju poništenu odluku o odbacivanju zahtjeva tužitelja zbog nedopuštenosti zamijenio novom odlukom kojom je ponovo odbacio zahtjev tužitelja, opet zbog nedopuštenosti. Nadalje ističe kako ni u jednom propisu Hrvatske pošte, kao ni u ZPU-u, a pogotovo u Zakonu o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09 i 110/21, dalje ZUP) nisu definirani pojmovi „cjelovita poštanska usluga“, „necjelovita poštanska usluga“ i „neobavljena poštanska usluga“, što tuženiku i zainteresiranoj osobi otvara prostor za manipulacije i prijevare, jer tuženik smatra da bi jedna te ista obavljena poštanska usluga, u svezi pošiljke , mogla iz pravomoćnom sudskom presudom utvrđene necjelovite tek tako postati cjelovita. Nadalje u tužbi ističe kako je tuženik u obrazloženju pobijanog rješenja utvrdio da su u ovoj pravnoj stvari prilikom obavljanje predmetne poštanske usluge obavljeni svi sastavni dijelovi poštanske usluge, a osobito prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje, što da je u skladu s člankom 2. stavkom 1. toč. 21. ZPU-a, kao i da je tuženik tim elementima pridodao još tri koja je HP nesporno obavila: izdavanje pošiljatelju potvrde o primitku, zatim uručenje pošiljke primatelju uz njegov potpis i pisanu potvrdu, te naposljetku vraćanje ovjerene povratnice pošiljatelju. Gore navedeno i činjenica da je predmetna pošiljka u konačnici dostavljena da su tuženiku poslužili kao pravni temelj da utvrdi kako je u ovoj pravnoj stvari HP obavila cjelovitu poštansku uslugu. Međutim, da je simptomatično da tuženik smatra kako su prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje pošiljki zakonom propisana obvezna četiri elementa poštanske usluge, dok za ostala tri smatra da nisu obvezni jer ih zakon izrekom ne spominje, poput ispisivanja Obavijesti o prispijeću pošiljke, kao u ovom predmetu. Ističe kako je zakonodavac u članku 2. stavku 1. toč. 21. ZPU-a poštansku uslugu definirao kao uslugu koja uključuje svako postupanje s poštanskim pošiljkama od strane zainteresirane osobe, a naročito prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje poštanskih pošiljaka, što znači da su neki elementi poštanske usluge važniji, dok su drugi manje važni, ali svi su oni jednako obvezni, jer poštanska usluga uključuje baš svako moguće postupanje s poštanskim pošiljkama, slijedom čega da je i ispisivanje obavijesti o prispijeću pošiljke isto sastavni dio poštanske usluge, jer nezakonito, necjelovito i pogrešno ispisivanje obavijesti o prispijeću pošiljki znači isto takvo nezakonito, necjelovito i pogrešno postupanje s pripadajućim poštanskim pošiljkama, sve sukladno članku 2. stavku 1. toč. 21. ZPU-a. Tužitelj nadalje ističe kako je paradoksalna činjenica da je tuženik utvrdio kako HP nije obavila poštansku uslugu na način kako je to propisano člankom 85. stavkom 2. ZUP-a, jer tužitelja nije obavijestila o obveznoj drugoj dostavi, a onda je odmah u nastavku svog obrazloženja takvo dokazano kršenje zakona nazvao „propustom“, te naposljetku zaključio da je HP ipak obavila cjelovitu poštansku uslugu u ovoj pravnoj stvari jer je u konačnici predmetna pošiljka dostavljena tužitelju. Nadalje, tužitelj ističe kako je presudom Upravnog suda u Splitu

od 31. prosinca 2019. poništena ranija nezakonita odluka tuženika od 26. srpnja 2019. u dijelu izreke koji se odnosio na njegovu navodnu nenadležnost za provođenje nadzora nad djelatnicima zainteresirane osobe, iz razloga navedenih u ovoj tužbi, uz obrazloženje kako je tuženik, sukladno članku 59. stavku 1. ZPU-a nadležan za provođenje inspekcijskog nadzora nad cjelokupnim odredbama ZPU-a, pa tako i u odnosu na nezakonito postupanje zainteresirane osobe, međutim kako od tuženika, ni od poštanskog inspektora nije dobio nikakvu obavijest o pokrenutom ili nepokrenutom inspekcijskom nadzoru, a kamoli da je dobio nalaz provedenog inspekcijskog nadzora. Temeljem gore navedenog da je više nego izvjesno da od tog i takvog, budućeg i eventualnog inspekcijskog nadzora tuženika neće biti ništa, pa tužitelj zahtijeva da sud obveže tuženika na provođenje inspekcijskog nadzora nad zainteresiranom osobom u svezi ove pravne stvari jer je sukladno članku 59. stavku 2. ZPU-a poštanski inspektor djelatnik tuženika, kao i da obavi provjeru zakonitosti nalaza inspekcijskog nadzora i o tome u zakonskom roku obavijesti tužitelja.

4. Tuženik u odgovoru na tužbu, prije svega ističe kako je u provedenom upravnom postupku utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog upravnog akta poštujući pri tome načelo zakonitosti iz članka 5. ZUP-a i načelo utvrđivanja materijalne istine iz članka 8. ZUP-a, kao i da je osporavana odluka u svemu obrazložena i u skladu s odredbom članka 98. stavka 5. ZUP-a. U konkretnom slučaju, da je presudom Upravnog suda u Splitu poništena odluka tuženika poslovni broj KLASA: UP/I-344-08/20-02/52, URBROJ: 376-04-19- 4 te je predmet vraćen na ponovni postupak bez prava tuženika na podnošenje žalbe sukladno odredbi članka 66.a stavak 1. ZUS-a. Sukladno zaprimljenoj odluci, tuženik je proveo ponovni postupak u kojem je utvrđeno pravo stanje stvari, a to je da je predmetna poštanska usluga sudskog pismena iz članka 8. Općih uvjeta HP za obavljanje univerzalne usluge izvršena u cijelosti, obzirom da su u konkretnom slučaju izvršene sve faze poštanske usluge, a što je u svojoj odluci poslovni broj Usž-1972/20-2, od 15. srpnja 2020. potvrdio i Visoki upravni sud Republike Hrvatske. U odnosu na navode tužitelja prema kojima se u konkretnom slučaju radi o necjelovitoj usluzi jer ostavljena obavijest o prispijeću pošiljke nije sadržavala podatke o drugoj dostavi, tuženik ističe da je u postupku utvrđeno kako se ostavljena obavijest ne može u postupku zanemariti i tretirati kao da ista nije ostavljena već se samo može utvrditi da ista nije sadržavala podatke koji su propisani člankom 85. ZUP-a, međutim unatoč tome da navedeno ne predstavlja necjelovitu poštansku uslugu već samo to da predmetna poštanska usluga nije izvršena na način kako je to propisano posebnim zakonom. U odnosu na navode da se pojmovi „dostave“ i „isporuke“ razlikuju, ističe se kako je člankom 85. stavak 5. ZUP-a propisano da se dostava smatra obavljenom danom uručenja te se posebno ističe kako je člankom 85. stavak 2. ZUP-a jasno i nedvojbeno omogućeno uručenje poštanske pošiljke na kućnoj adresi, kao i njeno uručenje isporukom, u poštanskom uredu. U odnosu na navode tužitelja prema kojima je do uručenja predmetne pošiljke došlo isključivom aktivnošću tužitelja, tuženik ističe kako su isti u potpunosti neutemeljeni, budući je HP primila predmetnu pošiljku, prenijela ju, usmjerila, izvršila prvi pokušaj dostave te je tom prilikom korisniku ostavila obavijest o prispijeću predmetne pošiljke kojom je korisnika obavijestila da je predmetna pošiljka prispjela, da je za istu izvršen pokušaj dostave određenog dana i podatak o mjestu gdje se ista može preuzeti, te je na temelju tako ostavljene obavijesti tužitelj istu preuzeo u naznačenom poštanskom uredu, sve sukladno svojoj zakonskoj mogućnosti. Posebno se naglašava i to kako je presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske potvrđeno da je sukladno presudi Europskog suda za ljudska prava primatelj dužan postupiti sa dužnom pažnjom i

preuzeti poštansku pošiljku (a ne da se na istu oglušiti bez obzira što nema podataka o drugoj dostavi), ukoliko je isti u mogućnosti. Dodatno tuženik ističe kako se sukladno članku 37. ZPU-a obavijest mora razmatrati isključivo u korelaciji s uručenjem, iz čega proizlazi zaključak da se samo u slučaju da zbog pogrešno ispisane obavijesti nije bilo izvršeno i uručenje poštanske pošiljke, može govoriti o necjelovito obavljenoj usluzi, a ne kada je uručenje i izvršeno jer se tada može samo govoriti o određenom tehnološkom propustu. U odnosu na navode tužitelja prema kojima su poštanske usluge i njihovo obavljanje ili neobavljanje propisima nedefinirani, ističe se kako su isti neosnovani i pravno neutemeljeni, budući su odredbama ZPU-a i Općim uvjetima HP detaljno propisane različite vrste poštanskih usluga i njihovi dijelovi, te da je jasno naznačeno od kojih se dijelova određena poštanska usluga sastoji, a to su prvenstveno prijem, prijenos, usmjeravanje i uručenje, dok je Općim uvjetima HP za poštansku uslugu sudskog pismena naznačeno da se mora izdati još potvrda o primitku, uručiti primatelju uz potpis i uz pisanu potvrdu te ovjerenu povratnicu od strane primatelja vratiti pošiljatelju, a isto je sve u konkretnom slučaju izvršeno. U odnosu na navode tužitelja koji se odnose na neprovođenje inspekcijskog nadzora, ističe se, kako tuženik u prošloj godini (od strane tužitelja, od njegovih ukupno 230 zaprimljenih novih zahtjeva) nije zaprimio niti jedan zahtjev po navedenoj pravnoj osnovi, što najbolje govori u prilog tome da su navedeni propusti u potpunosti otklonjeni upravo aktivnošću i zalaganjem tužitelja i ovlaštenog inspektora. Završno tuženik ističe, kako je svrha postupka iz članka 55. ZPU-a pružanje učinkovite i svrsishodne zaštite korisnicima poštanskih usluga, dok ponašanje korisnika, obzirom na činjenicu da korisnik u proteklih dvije godine prima veliki broj pošiljaka, a da isti niti jednom prilikom tijekom obavljanja postupka dostave nije bio zatečen na adresi svoga prebivališta, ukazuje na ciljanu zlouporabu navedenog instituta i objesnu zlouporabu ovog prava.

5. Podneskom zaprimljenim elektronskom poštom 24. rujna 2021. tužitelj je osporio navode tuženike iznijete u odgovoru na tužbu, te je dodatno naveo kako tuženik želi poštansku uslugu zamijeniti univerzalnom uslugom, a sve iz razloga jer je univerzalna usluga, sukladno članku 15. ZPU-a definirana s određenim brojem sastavnih elemenata, njih četiri: 1. prijmom, 2. prijenosom, 3. usmjeravanjem i 4. uručenjem, dok tužitelj želi da se prigovor kojeg je podnio u svojstvu korisnika poštanskih usluga HP-u kao davatelju poštanskih usluga, sukladno članku 54. stavku 1. ZPU-a, odnosno njegov zahtjev tuženiku za rješavanje spora, sukladno članku 55. ZPU-a rješava preko odredbi ZPU-a, a ne preko odredbi koje se odnose na univerzalnu uslugu, jer je poštanska usluga, sukladno članku 2. stavku 1. toč.21. ZPU-a usluga koja uključuje svako postupanje sa poštanskim pošiljkama i ista nije definirana nekim određenim brojem elemenata (odnosno, faza kako to navodi tuženik), što znači da su prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje najvažniji, ali zasigurno ne i jedini sastavni dijelovi poštanske usluge. Nadalje tužitelj ističe kako tuženik pogrešno navodi kako su „izvršene sve faze poštanske usluge“, a pogotovo pogrešno navodi presudu Visokog upravnog suda kao dokaz za svoje tvrdnje, jer da u navedenoj presudi to nigdje ne piše niti se takvo nešto može naslutiti, jer je Visoki upravni sud u obrazloženju naveo kako je „nedvojbeno utvrđeno da je poštanska usluga uručena predmetne pošiljke izvršena u cijelosti“. Nadalje, a u svezi pozivanja tuženika na presudu Europskog suda za ljudska prava iz presude Visokog upravnog suda, ističe kako se ista ne odnosi na propust dužne pažnje primatelja pošiljke u ovom sporu jer pošiljku nije preuzeo ili se oglušio na obavijest o prispieću pošiljke.

6. Kako stranke nisu izričito zahtijevale održavanje rasprave (članak 36. točka 4. ZUS-a), a činjenice odlučne za rješavanje ovog spora su nesporne, sud je bez

održavanja rasprave, na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, te pregledom dokumentacije priložene u sudskom spisu, kao i dokumentacije priložene u spisu tuženika, koji spis je sudu dostavljen uz odgovor na tužbu, ocijenio kako tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

7. Člankom 85. stavak 1., 2. i 5. ZUP-a, propisano je kako se osobna dostava obavlja osobno naslovljenoj osobi, a u slučaju kada se naslovljena osoba ne zatekne na mjestu dostave, dostavljač će u poštanskom sandučiću ili pretincu ili kod osobe zatečene na mjestu dostave ostaviti pisanu obavijest da u određeni dan i sat bude na mjestu dostave radi primanja pismena i gdje do toga dana sama može podići pismeno, te da se dostava smatra obavljenom danom uručenja, odnosno danom kada je pismeno ostavljeno u sandučiću ili pretincu ili ako toga nema na vratima ili na drugom za primatelja vidljivom mjestu, osim ako stranka dokaže da iz opravdanih razloga nije mogla primiti pismeno.

8. Imajući u vidu navedene zakonske odredbe i okolnosti konkretnog slučaja, nesporno proizlazi, da je predmetna pošiljka uručena tužitelju, na temelju podataka iz ostavljene obavijesti koja je sadržavala informacije o prispijeću pošiljke, o tome da je izvršen pokušaj dostave te informacije o mjestu gdje se ista može preuzeti, međutim, budući da navedena obavijest nije sadržavala podatke o drugoj dostavi, proizlazi zaključak da HP u konkretnom slučaju predmetnu poštansku uslugu nije izvršio na način kako je to propisano odredbom članka 85. stavak 2. ZUP-a, jer je isti tužitelju u postupku dostave ostavio obavijest na način koji nije propisan odredbom posebnog zakona.

9. Međutim, nesporno je da je u konkretnom slučaju, unatoč utvrđenom propustu predmetna pošiljka u konačnici uručena tužitelju, osobno, 3. rujna 2018., njenom isporukom u prostorijama HP-a, sukladno zakonskoj mogućnosti iz članka 85. stavak 2. ZUP-a, kojom odredbom je također primatelju omogućeno uručenje pošiljke i njenim preuzimanjem na označenom mjestu, odnosno u poštanskom uredu (a ne samo na kućnoj adresi primatelja) čime je ostvarena i temeljna zakonom propisana svrha osobne dostave, a ta je osobno uručenje pošiljke.

10. Slijedom navedenog, proizlazi kako zahtjev tužitelja, u dijelu koji se odnosi na necjelovito obavljenju poštansku uslugu i kojim se zahtjeva korigiranje odluka HP-a nije osnovan te je isti pravilno odbijen, obzirom da je u postupku utvrđeno kako je predmetna pošiljka uručena tužitelju u skladu s odredbom članka 85. stavak 5. ZUP-a te da su prilikom obavljanja ugovorene poštanske usluge od strane HP bili izvršeni svi sastavni dijelovi predmetne poštanske usluge (a osobito prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje pošiljke) u skladu s odredbom članica 2. stavka 1. točke 21. ZPU-a.

11. U odnosu na dio zahtjeva tužitelja, kojim se zahtjeva utvrđivanje odgovornih osoba HP i ispitivanje zbog čega je došlo do tolikog broja nezakonitih postupaka te u odnosu na utvrđeni propust koji se odnosi na neobavljanje predmetne poštanske usluge na način kako je to propisano posebnim zakonom, sud prihvaća obrazloženje tuženika kako se spor između korisnika i davatelja poštanskih usluga iz članka 55. ZPU-a može pokrenuti samo u vezi s rješavanjem prigovora iz članka 54. ZPU-a, a kojim su propisani razlozi za podnošenje prigovora pa tako korisnik poštanskih usluga može podnijeti prigovor, samo u slučaju gubitka poštanske pošiljke, prekoračenja roka za prijenos i uručenje poštanske pošiljke ili u slučaju kada davatelj poštanskih usluga nije obavio uslugu ili je nije obavio u cijelosti i u slučaju da je prigovor osnovan korisnik ostvaruje naknadu štete koja je propisana člankom 57. ZPU-a.

12. Imajući u vidu navedeno, a budući da navedeni zahtjev tužitelja ne predstavlja jedan od razloga koji su odredbom članka 54. ZPU-a propisani za podnošenje prigovora, niti je za isti prema članku 56. ZPU-a predviđena odgovornost davatelja, stav je i ovog suda da je tuženik predmetni zahtjev pravilno odbacio pozivom na odredbu članka 41. stavak 2. ZUP-a.

13. Ostali navodi tužitelja nisu od utjecaja na drugačije odlučivanje u ovom upravnom sporu, budući je osporavano rješenje doneseno na temelju pravilno utvrđenog činjeničnog stanja, uz pravilnu primjenu mjerodavnih odredbi Zakona, pri čemu nisu povrijeđena pravila postupka koja bi bila od utjecaja na drugačije odlučivanje u predmetnoj upravnoj stvari.

14. Stoga je sud pozivom na odredbu članka 57. stavak 1. ZUS-a odbio tužbeni zahtjev tužitelja, pa je presuđeno kao u izreci presude.

U Splitu 26. rujna 2022.

SUTKINJA

Sanda Crljen Ivančić

Dokument je elektronički potpisan:	DN:
SANDA CRLJEN	C=HR
IVANČIĆ	O=UPRAVNI SUD U SPLITU
Vrijeme potpisivanja:	2.5.4.97*#130D48523425373635383837383338
23-11-2022	L=SPLIT
14:04:49	S=CRLJEN IVANČIĆ
	G=SANDA
	CN=SANDA CRLJEN IVANČIĆ

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. (članak 66. ZUS-a). Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude (članak 70. ZUS-a). Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (članak 66. stavak 5. ZUS-a).

DNA:

- 1.
2. Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti, Zagreb, R. Frangeša Mihanovića 9
3. u spis